

Piesne: 39, 76, 61 (VP: 296) a A22.

Liturgické texty: Matúš 2, 13-23

Modlitba pred kázňou: Pane Ježiši, chceme kráčať za Tebou aj v tomto roku. Hľadať Tvoju vôľu a milosť pre každého z nás. Otváraj nám pre ňu naše srdcia. Amen.

4. Mojžišova 14, 19-24

„19 Odpusť, prosím, neprávosť svojho ľudu podľa svojho veľkého milosrdenstva, ako si odpúšťal tomuto ľudu od Egypta až sem. 20 Vtedy riekol Hospodin: Odpustil som podľa tvojich slov! 21 Avšak akože žijem a akože celá zem bude plná slávy Hospodinovej, 22 nikto z mužov, ktorí videli moju slávu a moje znamenania, ktoré som konal v Egypte i na púšti, a pokúšali ma už desaťkrát, a nechceli počúvať môj hlas, 23 neuvidí tú krajinu, ktorú som prisahou zaslúbil ich otcom; neuvidí ju nikto, kto mnou opovrhne. 24 Avšak svojho služobníka Káléba, pretože v ňom bol iný duch a dokonale sa ma verne pridržal, uvediem do krajiny, do ktorej vošiel, a jeho potomstvo ju dostane do vlastníctva.“

Milí bratia a sestry,

včera večer som kázal o začiatku pôsobenia Božieho muža Jozuu. O tom, ako to nemal jednoduché, keďže musel pokračovať ďalej v diele svojho predchodcu Mojžiša. Latka bola totiž položená veľmi vysoko...

Iste, **Mojžiš nebol dokonalým človekom.** Na svojej ceste párkrát zlyhal. Celkovo bol však verným a pokorným Božím služobníkom. Počas putovania hľadal Božiu vôľu, ktorej sa poslušne podroboval.

O veľkosti Mojžišovej osobnosti sme počuli aj z dnešného Božieho slova. Mojžiš sa v ňom modlí za svoj ľud. Aby sme jeho modlitbu lepšie pochopili, je dobré ozrejmiť si jej kontext – predchádza jej vzbura ľudu proti Mojžišovi a Áronovi. Ľudia reptajú a vyčítajú im, že ich vyviedli z Egypta. Chcú sa tam vrátiť a napokon chcú oboch Božích mužov ukameňovať.

Hospodina to nahnevá tak, že chce celý národ vyhladiť a iba Mojžišovu rodinu namiesto nich urobiť veľkým a slávnym národom.

Čakali by sme, že Mojžiš túto *lukratívnu* ponuku prijme. Národ mu veľmi ublížil. Mal s ním veľmi veľa starostí aj predtým. Teraz mu usilovali o jeho život. Naopak, teraz mohol mať pokoj a Mojžišova rodina mohla získať slávu a bohatstvo.

Kto z nás by takejto ponuke, dokonca od samotného Pána Boha neodolal? Zbaviť sa nepriateľov a problémov. Naopak polepšiť si materiálne i kariérne.

Mojžišovi je ponúknutá nečakaná prosperita, ktorá by ukončila všetko trápenie, nervy a problémy doterajšieho putovania. **On to však v tej modlitbe, ktorú sme počuli odmieta.**

Mohol by sa cítiť ukrivdený. Mohol by volať po pomste a exemplárnych trestoch, **on však prosí Hospodina, aby svojmu ľudu odpustil. Mojžiš tak nehľadá svoj prospech a prospech svojej rodiny, ale prospech celého ľudu.**

Toto je doslova hviezdna chvíľa Mojžišovho života. Ňou nie je ani vyjednávanie s faraónom. Ani prechod cez Červené more, či víťazstvo nad Amálekom. Hviezdnou chvíľou je Mojžišova pokora a schopnosť odpustiť a prosiť za odpustenie pre tých, ktorí mu tak veľmi ublížili.

V tomto je naozaj Mojžiš predobrazom Pána Ježiša, ktorý tiež na kríži prosí za svoji trýzniteľov, keď sa modlí: *Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.*

Sila viery a charakteru sa totiž neprejavuje v tom, ako dokážeme ponížiť nepriateľa a využiť situáciu vo svoj prospech. **Sila viery sa prejavuje v milosrdenstve, v schopnosti odpustiť a priať tomu druhému iba dobré.** Toto dokázal Mojžiš. Toto dokázal Ježiš a pred týždňom sme počuli o tom, že to dokázal aj prvý mučeník Štefan. Dokážeme to aj my?

Bratia a sestry, keď sa pozeráme na našu spoločnosť a, žiaľ, aj na našu cirkev, vidíme v nej čoraz viac úplne opačný prístup, ako bol ten Mojžišov.

My radšej hľadáme cestu pomsty, vlastného prospechu a poníženia toho druhého. Nedokážeme sa povzniesť nad vlastné malicherné ciele a tak sa neustále viac a viac trieštíme, drobíme, vytvárajú sa rôzne protichodné tábory. A hlavne si nedokážeme odpustiť.

V tomto nás naozaj ten „tvrdý“ starozmluvný Mojžiš zahanbuje. On dokázal odpustiť pokus o jeho vraždu. My neraz nedokážeme odpustiť obyčajné malichernosti a doslova sa medzi sebou žerieme.

Bratia a sestry, **Mojžišova modlitba následne prináša svoje ovocie – Boh nakoniec upustí od svojho zámeru vyhladiť Izrael.** Trest zmierňuje na to, že im iba nebude dopriate vojsť do zaslúbenej zeme. Do nej vojdú iba ich potomkovia. Nikto však neumiera a národ žije ďalej. Príbeh sa nekončí. Dokonca verní sú odmenení.

Veľmi si prajem, aby toto bola naša cesta – cesta našich rodín, zboru i cirkvi nielen v tomto novom roku. Cesta odpustenia, zmierenia a hľadania si cesty k sebe navzájom.

Pred nedávnom som na internete zachytil zaujímavú iniciatívu s názvom **Adoptuj si politika** – vyzýva k tomu, aby sme sa namiesto nadávania začali modliť za našich politikov. Každý si má vybrať jedného politika, za ktorého sa bude modliť. Tento projekt je mi veľmi sympatický a podporujem ho.

Mohli by sme ho však po vzore Mojžiša rozšíriť – **Adopotuj si svojho nepriateľa!** Adoptuj si svojho biskupa, seniora, farára, brata a sestru, predstaviteľa Asloz, človeka, s ktorým máš problém a ktorého kritizuješ. Adoptuj si svojho rodinného príslušníka, príbuzného, spolupracovníka, kolegu, suseda, ktorý ťa hnevá a namiesto nadávania sa začni za neho, za ňu, modliť.

Skúsme si dať také malé novoročné predsavzatie pre celý tento rok – **že sa namiesto nadávania budeme za týchto ľudí modliť.** Podobne, ako sa Mojžiš modlil za svojich nepriateľov.

Pevne verím, že to potom prinesie podobné ovocie ako v našom Božom Slove – príbeh Božieho ľudu sa neskončí, ale bude pokračovať ďalej. Do Božej slávy a na Božiu slávu.

Amen.